ANUL XII. — No. 1901. ✽ 4 PAGINI 3 LEI Vineri 13 Decembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNEA” SIBIU

Tribunalul Ilfov a desbătut eri apelul U.F.S.R.-ului împotriva ordonanței prezidențiale de reintegrare a Biroului F.R.F.A.

Sentința se va da azi

Eri au avut loc în fața tribunalului Ilfov S. I dezbaterile în apelul făcut de U. F. S. R. împotriva ordonanței prezidențiale dată de d. președinte Boboc, și prin care ordonanță prezidențială s'a dispus reintegrarea Biroului federal al FRFA.

Tribunalul a fost prezidat eri de d. Donici.

In instanță s'au prezentat: U. F. S. R. prin domnii Plagino, o parte din membrii biroului federal suspendat, d-nii M. Savu și Neagu Boerescu în calitate de foști membri ai primei comisiuni interimare, Ministerul Instrucțiunei publice și Ministerul Muncii.

Pentru apelanți au pus concluziuni domnii avocați: Mișu Antoniade, Loughin Heliade Rădulescu și Petrescu iar pentru foștii membrii ai biroului federal F.R.F.A. d. Grigore Iunian.

ISTORICUL PROCESULUI

D. Al. Eladescu, președintele clubului Venus se adresează U.F.S.R.-ului, cerând suspendarea Biroului Federal al F.R.F.A, motivată pe grave nereguli ce s'ar fi petrecut la această federație.

U. F. S. R. respinge această cerere și numește o comisiune de trei care în colaborare cu d. Eladescu în calitate de acuzator, să stabilească existența sau nu a acestor nereguli, urmând ca după aceasta să se avizeze asupra suspendării organelor de conducere ale F.R.F.A.

Această comisiune fixează data adunării sale, urmând ca la această ședință d. Eladescu să-și prezinte acuzările.

In ziua acestei ședințe, d. Eladescu se prezintă aducând la cunoștință comisiunei de trei că a introdus o plângere la parchet privind fraudele ce s'au comis la F.R.F.A. și că această cerere este în cercetarea cabinetului 9 de instrucție. Ori cum d. jude instructor printr'o adresă i-ar fi interzis orice declarații în interesul secretului instrucției, d-sa este în imposibilitate de a mai susține acuzările sale în fața comisiunei de trei numită de U.F.S. R.

Concomitent cu aceasta, Cab. 9 de instrucție trimete U.F.S.R. o adresă prin care o roagă să avizeze dacă nu este cazul de a se proceda la suspendarea biroului federal, în urma instrucției ce se urmează la acest cabinet,

U.F.S.R, suspendă Biroul Federal al F.R.F. A, și numește în locul său o comisiune interimară.

Biroul federal suspendat, se adresează Tribunalului Ilfov, cerând ca pe cale de ordonanță prezidențială să se anuleze deciziunea de suspendare a sa și să fie repus în drepturile ce le avea din partea adunării generale.

D. președinte Boboc, admite cererea și dispune reintegrarea de îndată a biroului federal suspendat.

A doua zi, biroul federal se adună și este repus în drepturile sale conform ordonanței prezidențiale sus amintite.

In aceasi zi însă avea loc ședința consiliului federal al F. R. F. A, la care ședință se produce demisia în bloc a membrilor biroului federal. Consiliul federal luând act de demisia membrilor biroului reintegrat, procedează la numirea unei comisiuni interimare compusă din cinci persoane.

Această procedare a consiliului federal a fost motivată de dispozițiunile statului F. R. F. A. care prevede că în caz de demisiunea biroului, consiliul F.R.F.A, se întrunește cu orice număr de membri (în speță s'au întrunit cei 8 delegați de ligi și președintele F.R.F.A, d. Tilea nesuspendat) și numește o comisiune interimară de cinci.

Totodată U.F. S. R. se adună și decide că este cazul să apeleze ordonanța prezidențială care repusese în drepturi biuroul federal.

Dezbaterile de eri

Eri urma să se judece apelul U. F. S. R.-ului. După o serie de discuțiuni sterile și după o suspendare a ședinței, U. F. S. R.-ul începe să-și susție apelul său. Nu au trecut nici zece minute și tribunalul a ridicat din oficiu lipsa de interes a apelului UFSR, incident însușit de d. avocat Gr. Iunian.

Susținerile d-lui Iunian

D. Gr. Iunian a arătat că:

Apelul UFSR este lipsit de interes, căci în fața Trib. Ilfov S I C. C. a fost dedusă cererea membrilor Biuroului federal prin care solicitau reintegrarea lor. Ordonanța prezidențială privea numai această reintegrare. Ori prin demisiunea membrilor din biuroul federal, apelul făcut de UFSR este lipsit de interes căci în ipoteza în care acest apel ar fi admis ar urma să se suspende un biurou ce nu mai există. Iar chestiunea ce s'a ridicat că UFSR cere o deciziune de principiu, aceasta este o glumă deoarece un tribunal nu judecă platonic, ci cazul în speță, iar în drept un apel nu poate fi transformat într'un recurs în interesul legei.

Vederile U. F. S. R-ului

U. F. S. R. a susținut că în fapt există un mare interes al apelului pe care l-a făcut și anume: U. F. S. R. suspendând biroul federal, a numit o comisiune interimară. Prin admiterea cererei făcută de membrii biroului F. R. F. A. s'a îndepărtat această comisiune și prin demisiunea ulterioară a membrilor biroului s'a ajuns la numirea unei alte comisiuni interimare și deci interesul stă în faptul de a se reintegra comisiunea interimară numită de U. F. S. R. în locul celei numită de consiliul federal.

REPLICA MEMBRILOR DIN BIROU

In urmă a luat cuvântul d. Grigore Iunian care a combătut susținerile U.F.S.R.-ului astfel:

„Apelul ce s'a judecat eri privește numai reintegrarea membrilor biroului și admițându-se acest apel nu s'ar putea decât să se decidă suspendarea unor membri cari au demisionat.

Chestiunea de a se ști care comisiune interimară trebue să rămână în funcție; cea numită de UFSR sau cea numită de consiliul federal, aceasta este o chestiune distinctă, nouă, produsă după data ordonanței prezidențiale și care ar putea forma obiectul unei deciziuni noi a UFSR-ului sau eventual a unei cereri în justiție ce ar face-o UFSR acum. Nici într'un caz prin apelul ce se judecă nu s'ar putea rezolva această chestiune care nu a figurat și în prima instanță.

UFSR a căutat să arate tribunalului că noua comisiune interimară ar fi fost numită de un consiliu federal în a cărui compunere ar fi intrat și membrii biuroului demisionat. D. Iunian a replicat arătând că membrii demisionați nu au luat parte la această ședință, ea fiind făcută numai în asistența delegaților de ligi.

Procesul în continuare pentru azi

Din atmosfera generală a procesului era evidentă respingerea apelului ca lipsit de interes.

Și atunci o cerere de amânare. U. F. S. R.-ul a susținut, natural fără convingere că la dosar nu există dovada demisiei membrilor biuroului federal; a ședinței consiliului ce a numit ultima comisiune interimară. In fine o tendință de amânare. D. Iunian s'a oferit să procure acte în 10 minute.

Tribunalul a amânat procesul, în continuare, pentru azi la ora 1, urmând ca intimații în apel să producă: statutele F. R. F. A.; dovada demisiunei membrilor biuroului federal și procesul verbal al ședinței consiliului F. R. F. A. care a numit comisiunea interimară de sub președinția d-lui M. Gebauer.

Aceste dovezi produse azi, impresia generală a fost că apelul va fi respins ca lipsit de interes, urmând ca conflictul dintre U. F. S. R. și F. R. F. A., pe chestiunea de a se ști care comisiune interimară este cea valabil numită, să se clarifice pe calea unei acțiuni separate sau pe calea unei deciziuni a U. F. S. R.-ului, în calitatea sa de organ tutelar.

Raul Vizanti

Toma Aurel

Este a doua telegramă la interval de câteva zile care ne aduce din străinătate ecoul unei valoroase performanțe românești în domeniul sportiv. Toma Aurel a învins din nou la Paris. A învins un adversar a cărui valoare este cântărită la rubrica respectivă de cronicarul nostru specialist.

Independent de importanța pur technică a rezultatului obținut de compatriotul nostru, altceva se desprinde și altceva este ceiace voim noi să scoatem în evidență pe marginea succesului lui Toma Aurel.

S'au bucurat desigur alături de noi toți sportivii români atunci când au luat cunoștință de acest succes. S'au bucurat toți iubitorii de box, s'au bucurat desigur și oficialii. Oficialii cari au făcut uneori mult și alteori prea puțin pentruca acest sport să progreseze.

Dar la bucuria aceasta manifestă și unanimă se adaugă un regret, o mâhnire. Mâhnirea că aceste satisfacții nu pot fi obținute aci, în mediu românesc, în mijlocul publicului autohton.

Toma Aurel a avut șansă să poată pleca la Paris și să găsească prilejul afirmării. Au plecat și alții dar au avut mai puțină șansă. N'au găsit angajament sau le-au găsit în împrejurări cari i-au defavorizat și nu le-au dat posibilitatea să se afirme.

Dar marea majoritate a talentelor noastre rămân acasă și vegetează fără speranța unor vremuri mai bune. Mai mult, cu perspective din cele mai sumbre. Boxeurii consacrați părăsesc încetul cu încetul arena sportivă.

Cadre noi? De unde? Și dece?

Boxul nostru profesionist a putut exista atâta timp cât a existat activitate. Nu avem activitate, nu vom mai avea boxeuri profesioniști. Nu vom mai avea posibilitatea să creăm oameni de talia unor Lucian Popescu, Spakow, Toma Aurel, Axioți, cari ne-au dat satisfacția multor biruințe în țară și peste hotare.

A rămas Toma Aurel să mențină licărirea unei flăcări ce de mult a început să se topească. Dar după el?

Găsim pilduitor exemplul ce ni-l oferă astăzi Toma Aurel, ultimul reprezentant al unei falange de vedete, cu atât mai mult cu cât succesul a fost mai mare, mai neașteptat. Propaganda aceasta atât de reușită pe care o face sportului românesc un singur exponent, deschide întrebarea: ce frumoasă propagandă ar fi reușit mai mulți exponenți, nu?

Și ce trainică ar fi fost ea dacă i se asigura continuitatea.

Nu vrem să aducem acuzații nimănuia. Starea mizeră în care a fost adus boxul se datorește unui complex de împrejurări pe care nu e aici locul să-l studiem.

Noi facem doar observații de ordin... sentimental.

E frumos ce reușește Toma la Paris. Dar e întristător că e ultimul boxeur român care o mai poate face.

ION VORNIC

Gogea Mitu a rezolvat problema...

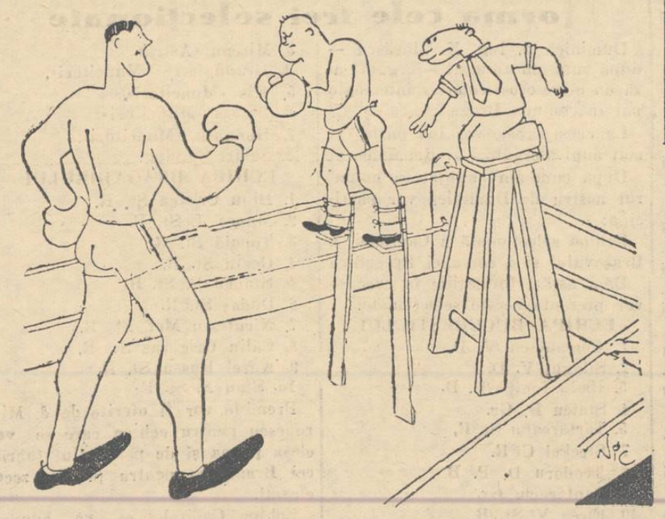

Iată cum îl vede ziarul francez «L'Auto» pe Gogea Mitu rezolvind problema adversarilor de talia sa

STADIONUL OLYMPIC

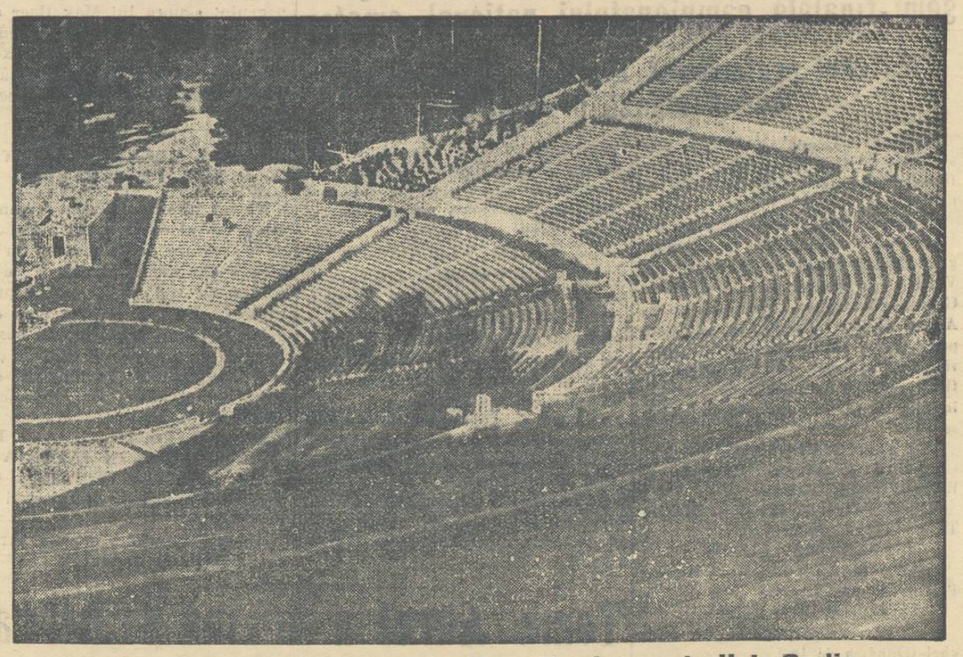

Iată un viraj al imensului stadion olimpic, construit la Berlin

Pe marginea clasamentului oficial de tennis

Unde a văzut just și unde a greșit Federația

Zilele trecute am publicat clasamentul oficial al jucătorilor și jucătoarelor, întocmit de Federația Societăților Române de Tennis.

Clasamentul acesta a dat loc la comentarii și observații mai mult sau mai puțin justificate. Am relatat cu ocazii noianul de greutăți ce se ivesc la întocmirea unei liste și motivele pentru cari niciodată n'a existat vre-o listă care să redea adevăratul raport al jucătorilor și care să mulțumească pe toți cei direct și indirect interesați.

Din capul locului trebuie să constatăm, că clasamentul anului 1935 este superior tuturor clasamentelor apărute în anii precedenți. E adevărat însă, că comisia de clasament a avut la dispoziție rezultate mult mai numeroase ca oricând. Remarcăm în acelaș timp că și în anul acesta, ca și anul trecut, clasamentul «Gazetei Sporturilor», apărut cu mult înaintea celui oficial seamănă foarte mult cu acesta.

Totuși, găsim defecte mari și chiar foarte evidente, cari îndreptățesc multe observații făcute în contul listei oficiale al FSRT.

O greșală de fond este inexistența complectă a unui criteriu, care să fixeze pe jucător în categoria primă sau secundă. Intr'adevăr, jucătorii cari înaintea campionatelor naționale au fost trecuți din oficiu în categoria I-a, în clasament au apărut în cat. II-a; iar cei din cat. II-a dela campionatele naționale apar pe listă în categoria I-a. Astfel **Grad** (Oradea) trecut din oficiu în categoria I-a, nu figurează nicăeri, nici la cat. I-a sau II și nici între cei neclasați din lipsă de rezultate. A fost uitat complect. **Adelstein** trecut din oficiu la cat. I-a e clasat la cat. II-a. In schimb **Eross**, care n'a fost văzut niciodată la București, ocupă locul 19 în seria I-a. Între cei doi finaliști ai cat. II-a: **Kuhsa** și **Rado**. Nici **Benedek** (Bistrița) n'a fost niciodată văzut în Capitală.

O mare greșeală s'a comis și la cei **neclasați**. In această categorie ar trebui să intre acei jucători de categoria I-a, cari **n'au un număr suficient de rezultate** pentru a le putea fixa locul. Acesta ar fi cazul lui **Bunea**, **Stănescu** și eventual **Kerupensky**. Dar ce caută **Cantacuzino** între cei neclasați, când a luat parte la cele mai importante campionate ale anului: național, internațional și al Capitalei? A învins pe Cerbu, a fost învins de Schmidt, Pusztay și Adelstein. Sau dacă, «Bâzu» e neclasat, atunci de ce ocupă locul 13 în categoria I-a **Burger**, care n'a luat parte la nici unul din cele 3 campionate amintite mai sus?

De ce apare numele lui **Murray**, care este supus englez și nu cetățean român?

De ce nu figurează între cei neclasați și Volvarth (Oradea), care a luat parte la matchurile pentru Cupa «Cămărășescu»?

De altfel, clasamentul, în comparație cu anii precedenți e mult superior. In ceeace privește greșelile de formă, nu putem remarca decât una sigură foarte gravă. E vorba de locurile 3,4 și 5 în cat. I-a la domni. Mai precis numai 3 și 5 deoarece locul 4 al clujanului Pusztay este foarte nimerit, dar nu după **Poulieff** și înaintea lui **Rău** ci tocmai invers. Iată dece:

Simpaticul excampion «Gică» are în anul acesta pe lângă câteva victorii prețioase, multe înfrângeri. In mod cronologic: învinge pe **Caralulis** apoi pe **Reti** și pe **Pusztay**, e bătut de Wartenberg, învinge pe **Gabor** și e bătut de **Pusztay**, învinge din nou pe **Gabor**, e învins de **Hamburger**, bate pe **Gitta**, dar e din nou învins de **Pusztay**, bate pentru a 3-a oară pe **Gabor** apoi pe **Botez** și pierde contra lui **Schmidt**. Terminâ activitatea cu două înfrângeri suferite din partea lui **Reti** și **Caralulis**. A suferit înfrângerile cele mai importante deci, la campionatele naționale și la cupa «Cămărășescu» în matchuri disputate în câte «5 seturi», adică spre terminarea sezo-

(Continuarea în pag. II-a)

„Vreau să redevin campion la 36 de ani“

de Tommy Loughran

Tommy Loughran, fost campion mondial semi-greu și învingător al lui George Carpentier, a semnat în cotidianul francez Paris-Soir, un articol care merită să fie reprodus.

Iată-l:

«Spre a fi boxeur trebue, înainte de toate, să ai inimă. Dacă cineva vrea să fie boxeur, trebue să-și iubească meseria și dacă, pe deasupra, nutrește dorința de a deveni campion, trebue să știe să nu abandoneze ringul, la mijlocul drumului.

«Permiteți-mi să remarc că astăzi se boxează mult mai puțin bine ca acum zece ani. Boxul tinde să devină o bătaie pur și simplu, și oamenii cari urcă treptele ringului își cunosc mult mai puțin meseria, decât profesioniștii de altădată. Oameni ca Mic Mac Tigue sau ca Tunney și Carpentier numai există astăzi.

«Joe Louis»... Foarte periculos desigur. El lovește și-și distruge adversarul dar, nu-l boxează. L-am văzut, de exemplu, pe Joe Louis în fața lui Carnera și, dacă negrul ar fi fost un mare boxeur, ar fi câștigat cu mult mai repede...»

Și întrucât Joe Louis este desigur cel mai bun om care se poate pune actualmente în ring, speranța mea este că, pentru buna reputație a boxului, va mai face încă progrese.

«Cum el este deja cea mai «importantă figură» a Statelor Unite, dacă va ști meseria cum o știa altădată Carpentier, va deveni zeul celor două Americi.

VISUL MEU

«In ce mă privește, vă voi spune ce gândesc să fac...

Am 33 de ani. Imi mai rămân trei ani de box. In acest timp vreau să redevin campion mondial și, de data aceasta la toate categoriile, întrucât nu mai pot face greutatea pentru semi-grea.

Cum?... Foarte simplu. Cum am spus mai sus, Joe Louis nu este un boxeur fin. Inainte de doi ani el va fi probabil bătut de un Max Baer oarecare, care va lovi mai tare decât el. Sper că acesta din urmă nu va poseda mai multă școală a ringului decât elevul lui Mike Jacobs și, cu puțină șansă, și dacă mi se va da ocazia, cred că voi putea demonstra acestuia din urmă ce este boxul pe care George Carpentier îl cunoștea.

36 ani și campion mondial... acesta ar fi visul meu